

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΙΣΒΟΛΗ ΜΠΑΤΣΩΝ ΣΤΙΣ ΕΣΤΙΕΣ ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΧΩΡΟ ΜΑΣ

Στις 30 Δεκεμβρίου έγινε εισβολή από κάθε λογής αστυνομικές δυνάμεις (ΟΠΚΕ, ΔΙΑΣ, ΜΑΤ, ΔΕΛΤΑ, Αντιτρομοκρατική, Σήμανση και Δίωξη) σε στεγαστικές και πολιτικές καταλήψεις, σε κοινωνικούς και πολιτιστικούς χώρους καθώς και σε κάποια δωμάτια οικότροφων της ΦΕΠΑ. Για άλλη μια φορά, αιτία της επιχείρησης ήταν η πάταξη της λεγόμενης «ανομίας», δηλαδή του αγωνιζόμενου κόσμου, εντός των πανεπιστημίων, και προφανώς η επίκληση της «διακίνησης ναρκωτικών» αποτέλεσε μια πρόφαση, στην οποία εν τέλει ούτε οι ίδιοι οι μπάτσοι δεν επανήλθαν. Άλλωστε, ο Χρυσοχοϊδης σε συνέντευξή του τη μέρα της εισβολής στην εστία δήλωσε ξεκάθαρα ότι ο στόχος δεν ήταν τα ναρκωτικά, **αλλά η πάταξη της πολιτικής δραστηριότητας εντός της εστίας και ιδιαίτερα αυτών των μορφών αγώνα που ξεφεύγουν από το πλαίσιο της κατεστημένης νομιμότητας.** Η ρητορική αυτή της ανομίας χρησιμοποιούταν ήδη από τον Σύριζα τα προηγούμενα χρόνια, ο οποίος απλά συνέχισε στο ίδιο μοτίβο με τον κατεχοχόν εκφραστή του δόγματος της μηδενικής ανοχής —στο όνομα πάντα της απρόσκοπτης έλευσης της «ανάπτυξης» που θα πέρναγε υποτίθεται σαν οδοστρωτήρας πάνω από τις δυνάμεις της «ανομίας και του χάους»— Δένδια. Επανερχεται τώρα, ξανά με την ΝΔ να δείξει ποιος είναι πραγματικά στο στόχαστρο του κράτους: **ο πολιτικά ενεργός και αγωνιζόμενος κόσμος που σπάει συνειδητά το λοκντάουν,** που υιοθετεί πρακτικές δράσης που ξεπερνάνε αυτές που είναι θεσμικά αποδεκτές λόγω της φοιτητικής ή όχι ταυτότητάς του, και μέσω αυτών **επαναπροσδιορίζει τους τρόπους χρήσης των πανεπιστημιακών υποδομών σύμφωνα με τις δικές του ανάγκες.** Οι μπάτσοι εισέβαλαν σε περίπου 30 χώρους, πολλοί εκ των οποίων αποτελούν στεγαστικές και πολιτικές καταλήψεις. Μία από αυτές είναι και ο κατειλημμένος χώρος του Common Multiple, ένας αυτοοργανωμένος

κοινωνικός χώρος εντός των εστιών από το 2015, μέσα από τον οποίο ανοίγουμε (και συμμετέχουμε σε) αγώνες εντός και εκτός των εστιών.

Η ΕΣΤΙΑ ΩΣ ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΑΓΩΝΑ ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΟΣΦΑΤΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΑΝΑΝΕΩΜΕΝΕΣ ΕΠΙΘΕΣΕΙΣ ΣΤΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΜΑΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΕΝ ΜΕΣΩ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ

Πράγματι, ιστορικά οι εστίες, στις οποίες διαμένουν φοιτήτριες και γενικά κόσμος των φτωχότερων κοινωνικών στρωμάτων, μαζί και με ανθρώπους που δραστηριοποιούνταν σε αυτές, άνοιγαν αγώνες πολιτικούς και κοινωνικούς τόσο εντός των εστιών και του πανεπιστημίου, όσο και στη γειτονιά. Από την αρχή της πανδημίας και του λοκντάουν πέρυσι τον Μάρτιο, οι εστίες ως ένας χρόνια υποτιμημένος χώρος δέχθηκαν ακόμη πιο οξυμμένη επίθεση από το κράτος με την **απόφαση για εκκένωσή τους** πανελλαδικά. Η απόφαση αυτή εντάσσεται στο **γενικότερο πλαίσιο της όσο το δυνατόν πιο φτηνής και επωφελούς για το κεφάλαιο διαχείρισης της πανδημίας από το κράτος:** στους πανεπιστημιακούς χώρους αυτή η διαχείριση πήρε τη μορφή του κλεισίματός τους και της αλλαγής όσων λειτουργιών τους δεν είναι άμεσα επικερδείς· για παράδειγμα, η έρευνα και γενικά η πανεπιστημιακή επιχειρηματική δραστηριότητα συνεχίστηκαν κανονικά, μέσω της εφαρμογής της τηλεργασίας/τηλεκπαίδευσης. Παρόλ' αυτά, στις εστίες εδώ στην Αθήνα και πιο συγκεκριμένα στη ΦΕΠΑ, καταφέραμε με τον αγώνα που ανοίχτηκε να παραμείνουμε και να μην εφαρμοστεί η απόφαση της εκκένωσης.

Με την έναρξη του δεύτερου λοκντάουν, η διοίκηση του πανεπιστημίου λαμβάνοντας υπόψη ότι την πρώτη φορά δεν κατάφερε να μας διώξει, άλλαξε μορφή στην επίθεσή της. Έτσι, συνεχίζοντας τη χρόνια πορεία μείωσης των κρατικών δαπανών για τη

φοιτητική μέριμνα, πέρυσι το Νοέμβριο στην εστία μπήκαν μόνο 40 άτομα από τα 180-200 περίπου που έμπαιναν τις προηγούμενες χρονιές και φέτος καθυστερούσαν μέχρι το Γενάρη τις εισδοχές, χωρίς όμως να έχουν προχωρήσει ακόμα στην κλήρωση δωματίων. Θετικό είναι πάντως ότι το πανεπιστήμιο στις τωρινές εισδοχές αναγκάστηκε να μην συμπεριλάβει ως άδεια τα δωμάτια που ο ΣΟΦΕΠΑ, στον αγώνα που διεξήγαγε πριν τα Χριστούγεννα, παραχώρησε στους μεταπτυχιακούς/ές και αυτά που εξασφάλισε για τις/τους δικαιούσες/ούντες παράταση που τους δόθηκε μόνο για 6 μήνες. Πρόκειται για παλιότερη απόφαση της εφορείας που προσπαθεί χρόνια να εφαρμόσει για μείωση των παρατάσεων διαμονής από έναν χρόνο σε 6 μήνες εισάγοντας και ακαδημαϊκά κριτήρια σε αυτές. Παράλληλα βέβαια το καλοκαίρι εκκένωσε το Β' κτήριο για μία ανακαίνιση η οποία, όπως ήταν αναμενόμενο, έχει παγώσει. Αποδείχθηκε, λοιπόν, ξεκάθαρα η **πρόθεσή** της (πρόθεση φυσικά και των προκατόχων της) **για την εντατικοποίηση των σπουδών μας, αλλά κυρίως για την ερήμωση των εστιών.** «Όσοι είστε ήδη οικότροφοι θα φεύγετε πιο γρήγορα και θα μειώνονται οι θέσεις και όσες θέλετε να μείνετε, δεν θα μείνετε ποτέ», είναι το μήνυμα της διοίκησης. Σε αυτό το πλαίσιο εντάσσονται φυσικά και άλλα χρόνια ζητήματα που έχουν αναδειχθεί από το Σύλλογο και τις εστιακές γενικότερα και σχετίζονται με τις **υλικοτεχνικές ελλείψεις λόγω της χρόνιας υποχρηματοδότησης, τη λειτουργία του εστιατορίου και γενικά τις άθλιες συνθήκες εργασίας όλων των εργαζομένων σε καθεστώς εργολαβίας, καθώς και με την πιο πρόσφατη απουσία λήψης συγκεκριμένων μέτρων προστασίας της δημόσιας υγείας** (πχ. απορρυπαντικά και σαπούνια στις τουαλέτες).

Κάνοντας, ένα ακόμη βήμα στην επιχείρηση περιφράξης και αστυνόμευσης των πανεπιστημιακών χώρων, το πρυτανικό συμβούλιο του ΕΚΠΑ δημοσιεύει στις 18 Νοέμβρη του 2020 απόφαση για υποχρεωτική θερμομέτρηση στην είσοδο της εστίας και καταγραφή στοιχείων των επισκεπτών δήθεν για «υγειονομικούς» λόγους «προστασίας» των οικοτρόφων/ισών. Το μέτρο αυτό, που αποτελεί

χρόνια επιδίωξη των πρυτανικών αρχών, όπως πάντα έτσι και τώρα μπλοκάρεται άμεσα χάρη στα ανταντακλαστικά των αγωνιζόμενων εστιακών. Φυσικά, δεν είναι τυχαίο ότι έγινε προσπάθεια εφαρμογής του μέτρου αυτού τώρα, αφού από πέρυσι, μετά το κλείσιμο των σχολών μέσω της τηλεκπαίδευσης αλλά και λόγω της διευρυμένης καταστολής τόσο εντός των πανεπιστημίων όσο και σε καταλήψεις εκτός αυτών, μεγάλη μερίδα αγωνιζόμενου κόσμου του αντιεξουσιαστικού χώρου είχε καταφύγει στη ΦΕΠΑ που αποτελεί πλέον τον τελευταίο ελεύθερο χώρο για πολιτική και κοινωνική δράση.

Όλα τα παραπάνω λοιπόν οδήγησαν σε ένα πλήθος παρεμβάσεων και εν τέλει στις 10 Δεκέμβρη στην κατάληψη της γραμματείας της εστίας από τον Σύλλογο και τις αλληλέγγυες αγωνίστριες με **αίτημα την αύξηση των κρατικών δαπανών για τις εστίες** – μια ακόμα παρέμβαση αφορούσε στις κάρτες φαγητού στη σίτιση. Η πρυτανεία αμέσως απείλησε με κόψιμο βασικών παροχών (νερό, ρεύμα, φαγητό, ίντερνετ κλπ) και την επόμενη μέρα προέβη στο εκδικητικό κλείσιμο της σίτισης. Μετά από περίπου δύο εβδομάδες αγώνα και παρεμβάσεων, στη διάρκεια των οποίων και με τη στήριξη αλληλέγγυων (ατόμων και ομάδων) καταφέραμε να καλύψουμε μέσω αυτοδιαχειριζόμενης συλλογικής κουζίνας την ανάγκη μας για τροφή και συνεύρεση και να σπάσουμε από κοινού την αποστείρωση και την απομόνωση που μας επιβάλλεται (κάτι το οποίο συνεχίστηκε και μετά, μέσα στα Χριστούγεννα), η κατάληψη της γραμματείας έληξε με τον Σύλλογο να κάνει μόνος του εφορεία, αποφασίζοντας οι παρατάσεις να μείνουν για όλο το έτος και οι υποψήφιοι μεταπτυχιακοί να παραμείνουν στα δωμάτιά τους. Για να συκοφαντήσει τον αυτο-οργανωμένο τρόπο με τον οποίο εστιακές και αλληλέγγυοι είχαν αρχίσει να επιλύουν το ζήτημα της ικανοποίησης των αναγκών τους και θέλοντας να αποτινάξει τις ευθύνες της για την μη ικανοποίηση των αιτημάτων των φοιτη(ρι)ών, η Σύγκλητος ισχυρίστηκε σε μια κατάπτυστη ανακοίνωσή της (22/12/20) ότι η εκ μέρους των πανεπιστημιακών αρχών διακοπή της σίτισης και η άρνησή τους να

προχωρήσουν σε νέες εισδοχές οφείλεται στον αγώνα των φοιτητριών και των «εξωπανεπιστημιακών»! Προσπάθησε έτσι όχι απλά να νομιμοποιήσει τη μετέπειτα εισβολή των μπάτσων αλλά και να την προκαλέσει κιόλας. Αναφερόμενος μάλιστα σε αυτήν, το απόγευμα της 30ης Δεκέμβρη, ο Χρυσοχοϊδης έκανε λόγο για «πάταξη των εστιών ανομίας», «πάταξη» που διήρκησε κάποιες ώρες και μετά την εισβολή στα δωμάτια κατέληξε σε 8 συλλήψεις. Μετά την εισβολή καλέστηκε άμεσα ανοιχτή συνέλευση, πραγματοποιήθηκε μικροφωνική και μεγάλη συγκέντρωση φοιτητριών και αλληλέγγυων εξωτερικά του κτηρίου της Α΄ ΦΕΠΑ και αποκλεισμός για αρκετή ώρα του παρακείμενου δρόμου. Το επόμενο διάστημα, μάλιστα, συνεχίστηκαν οι δραστηριότητες και το πολιτικό πρόγραμμα της αυτοδιαχειριζόμενης συλλογικής κουζίνας.

Η ΕΙΣΒΟΛΗ ΤΩΝ ΜΠΑΤΣΩΝ ΣΤΙΣ ΕΣΤΙΕΣ ΩΣ ΕΝΑ ΜΕΡΟΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΛΤΙΚΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩΝ

Για μας είναι ξεκάθαρο ότι πίσω από αυτή την εισβολή υπάρχουν πολλαπλοί κρατικοί σχεδιασμοί και μακροχρόνιες στρατηγικές που εξυπηρετούν συγκεκριμένα συμφέροντα. Αρχικά, το ΕΚΠΑ, σαν άλλη μία επιχείρηση, προκειμένου να προσελκύει νέους επενδυτές, συνθήκη όλο και πιο στενά συνδεδεμένη με την επιβίωση ενός πανεπιστημιακού ιδρύματος, πρέπει να εξασφαλίζει την όσο το δυνατόν πιο «ομαλή» λειτουργία του και συνεπώς να φροντίζει να μην υπάρχει στο εσωτερικό του κόσμος που δημιουργεί πρόβλημα στην εικόνα, τις αποφάσεις και συνολικά την άμεσα συνδεδεμένη με το κεφάλαιο δραστηριότητά του, ασκώντας κριτική στον ρόλο του πανεπιστημίου και χρησιμοποιώντας τις υποδομές του για κινηματικούς σκοπούς. **Τον στόχο αυτής της «ομαλής» επιχειρηματικής λειτουργίας εξυπηρετεί η περίφραξη, επιτήρηση και εν τέλει αστυνόμευσή του.** Αυτό ακόμη, οφείλει να «ορθολογικοποιεί και να αυξάνει την αποτελεσματικότητα» αναπαραγωγικών δαπανών, όπως η φοιτητική μέριμνα. **Σε αυτό το πλαίσιο θα ερμηνεύαμε τη χρόνια υποβάθμιση των**

υποδομών και της ζωής στην εστία και τα πλάνα για την «εξυγίανσή» τους μέσω ΣΔΙΤ και φοιτητικών δανείων, όπως προβλέπει η «έκθεση Πισσαρίδη». Είναι σαφές λοιπόν **ότι το πανεπιστήμιο θέλει να ορίσει πλέον και με αστυνομικό τρόπο (μπάρες εισόδου, ηλεκτρονικές κάρτες, πανεπιστημιακή αστυνομία) το ποια άτομα χωράνε μέσα σε αυτό και με ποιους όρους και σαφώς αυτά είναι μόνο όσα είναι πειθαρχημένα και δυνάμει παραγωγικά, δηλαδή έχουν τη φοιτητική ιδιότητα και καθλώνονται σε αυτή, αδυνατούν να διεκδικήσουν τα συμφέροντά τους και δεν παρακωλύουν την επιχειρηματοποίηση των πανεπιστημίων.**

Όλοι αυτοί οι παραπάνω σχεδιασμοί δίνεται η ευκαιρία να πραγματοποιηθούν γρηγορότερα και ευκολότερα μέσα στη δεδομένη συγκυρία πολιτικής διαχείρισης της πανδημίας από το κράτος με τη σημαντική παράλυση που επέφερε σε ανταγωνιστικές κινήσεις. Η επιτυχημένη εφαρμογή της τηλεργασίας και της τηλεκαίδεισης, σε συνδυασμό με τον φόβο της έντονης καταστολής, εν προκειμένω, κατάφεραν να απονεκρώσουν τους πανεπιστημιακούς χώρους και κατά συνέπεια τις πολιτικές και κοινωνικές διαδικασίες εντός αυτών. Η εστία, λοιπόν, που συνέχισε να αποτελεί σημείο συνάντησης πολλών διαφορετικών υποκειμένων και έμπρακτης συλλογικής αμφισβήτησης του εγκλεισμού, της απομόνωσης και της ιδιώτευσης, δέχθηκε οξυμμένη καταστολή. Εξάλλου, η συγκεκριμένη εστία οριοθετεί έναν χώρο όπου ανταγωνιστικές πρακτικές αγώνα και άμεσης δράσης για την ικανοποίηση των κοινωνικών και πολιτικών αναγκών των φοιτητριών και όχι μόνον, έχουν βρει μέσα από μια μακριά διαδικασία αποδοχή από τους εκάστοτε κατοίκους της, όπως άλλωστε φαίνεται και από την απόφαση του συλλόγου το 2017 να στηρίξει «έμπρακτα τη διαμονή (των καταληψιών) στην εστία». Αντανακλώντας με αυτόν τον τρόπο πως η εστία συνιστά και **διαχρονικά** εστία παραγωγής μιας πολιτικής κουλτούρας αντίστασης και της αντίστοιχης πολιτικής υποκειμενικότητας.

Το κράτος χωρίς να κρατάει καν τα προσχήματα και χωρίς καμία δυσκολία στέλνει μπάτσους να καταστείλουν καταλήψεις και κινήματα εντός των πανεπιστημίων και να συλλάβουν φοιτήτριες έχοντας

τώρα μάλιστα σαν πρόσχημα τη «διασπορά του ιού». Χρησιμοποιώντας σχεδόν όλα τα μέσα του και σε αγαστή συνεργασία με τα ΜΜΕ προσπαθεί να κατασκευάσει ως «εσωτερικό εχθρό» τις ομάδες εκείνες που συνεχίζουν την κινηματική τους δραστηριότητα εντός των πανεπιστημιακών χώρων παρά τις απαγορεύσεις και συχνά ενάντια σε αυτές. Η εισβολή στη ΦΕΠΑ ακολούθησε μια σειρά άλλων κατασταλτικών ενεργειών, όπως εκείνης στο «πάνω» και «κάτω» Πολυτεχνείο λίγες μέρες πριν το τριήμερο του Πολυτεχνείου με αποτέλεσμα τις 92 συλλήψεις φοιτητών και μη, όπως και του ανυπόστατου κατηγορητηρίου φοιτητών και ατόμων που κατηγορούνται για την παρέμβαση στο γραφείο του πρύτανη στην ΑΣΟΕΕ.

Επιχειρείται έτσι η κοινωνική νομιμοποίηση αστυνομικών εισβολών σε πανεπιστημιακούς χώρους και σπίτια, αλλά και της πανεπιστημιακής αστυνομίας συνολικά και κάνει τη μελλοντική χρήση των καρτών εισόδου να φαντάζει σαν κάτι σχεδόν αυτονόητο. Με την τρομοκράτηση και την παραδειγματική τιμωρία, επιχειρεί να καταστείλει προληπτικά την οποιαδήποτε ευρύτερη κοινωνική αμφισβήτηση των πολιτικών του.

Η κατασκευή αποδιοπομπαίων τράγων και η δημιουργία διαχωρισμών –σταθερές «αξίες» διαχρονικά των κρατικών στρατηγικών– αποτελούν κεντρικές συνιστώσες της κρατικής διαχείρισης της πανδημίας.

Για μας όμως εχθρικό είναι να δίνονται τριήμερα τελεσίγραφα εκκένωσης των εστιών, να κόβονται βασικές παροχές ή να μην υπάρχουν καν, να μετακυλιέται η ευθύνη για απόλυση εργαζομένων στους/ις εστιακούς/ές που αγωνίζονται, να νομιμοποιούνται πρακτικές ελέγχου και πειθαρχησης, καθώς και αστυνομικές κατασταλτικές επιχειρήσεις εντός των εστιών. **Εμείς, λοιπόν, χωρίς να δεχόμαστε τον διαχωρισμό που πάνε να μας επιβάλλουν σε εστιακούς και εξωεστιακούς, θα αναδεικνύουμε τα κοινά μας συμφέροντα και θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε όλα μαζί για τις ανάγκες και τη ζωή μας χωρίς κανείς άλλος να μιλάει για λογαριασμό μας, να υπερασπιζόμαστε τους χώρους και τις καταλήψεις μας στεγαστικές και πολιτικές και να προστατεύουμε τις σχέσεις που χτίζουμε ενάντια σε κάθε μορφή εξουσίας και λογική ρουφιανιάς και αποξένωσης.**

**ΑΠΟ ΤΗ ΦΕΠΑ ΩΣ ΤΗΝ ΑΣΟΕΕ ΣΤΕΚΟΜΑΣΤΕ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΑ ΣΤΑ ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΑ ΣΥΝΤΡΟΦΙΑ**

**ΝΑ ΓΕΜΙΣΕΙ Ο ΤΟΠΟΣ ΕΣΤΙΕΣ ΑΓΩΝΑ
ΔΕΚΑ, ΕΚΑΤΟ, ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ**

**ΜΠΑΤΣΟΙ, ΤV, ΠΡΥΤΑΝΙΚΗ ΑΡΧΗ ΟΛΑ
ΤΑ ΚΑΘΑΡΜΑΤΑ ΔΟΥΛΕΥΟΥΝΕ ΜΑΖΙ**

**ΑΝΟΙΚΤΕΣ ΣΧΟΛΕΣ/ΕΛΕΥΘΕΡΕΣ ΕΣΤΙΕΣ ΧΩΡΙΣ
ΑΣΤΥΝΟΜΕΥΣΗ ΚΑΙ ΠΕΙΘΑΡΧΗΣΗ**

**Η ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ
ΠΡΟΪΠΟΘΕΤΕΙ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΤΗΛΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ &
ΤΟ ΛΟΚΝΤΑΟΥΝ ΣΗΜΕΡΑ**

Διαχειριστική συνέλευση *Common Multiple*

23 Ιανουαρίου 2021